

mod en faglig Organisation, han har øst sine Oplysninger af en plumret Kilde, som jeg imidlertid ikke skal komme nærmere ind paa at karakterisere. Jeg ved, at denne Pjece, som det ærede Medlem har øst sine Oplysninger af, indeholder uhyre mange Fejl, men det tror jeg vil blive nærmere paavist af det ærede Medlem for Horsens (Lyngsle), der har mere Indsigt i de Forhold end jeg. Men hvis man nu gaar ud fra, at Totalsummerne i denne Pjece ere rigtige — jeg tror nu, at hverken Totalsummerne eller Detailsummerne ere rigtige — beviste det ærede Medlem netop det modsatte af, hvad han ønskede, nemlig at Arbejdsmændenes Fagforbunds Administration skulde være meget dyr, meget kostbarere end Nationalforeningens. Jeg kan oplyse, at i det Aar, som Pjecen omhandler, balancerede Arbejdsmændenes Regnskab med over 1 Million Kroner, og dette Beløb er administreret for ca. 40,000 Kr., og enhver kan da hurtig regne ud, at det bliver for 100,000 Kr. ca. 4,000 Kr. i Administrationsomkostninger, medens Nationalforeningen til at administrere knap 90,000 Kr. bruger 11—12,000 Kr., dens Administration koster altsaa 3—4 Gange saa meget som Arbejdsmændenes Forbunds Administration. Dertil kommer, at i de 40,000 Kr. tillige indbefattes Udgivelsen af Fagbladet, der udgaar hver Maaned og omdeles gratis i 20 à 30,000 Eksemplarer mellem Medlemmerne. Jeg ved vel, at denne Sammenstilling mellem de to Foreninger ikke passer, idet de virke under højst forskellige Forhold, idet Arbejdsmændenes Fagforbund er en Forening, der er i Funktion og har sin Administration til begge Sider, baade indad og udad, hvorimod Nationalforeningen hidtil nærmest kun har foretaget en Indsamling, men naar den skal til at administrere sine Penge, bygge Sanatorier og sørge for, at de brystsyge blive helbredede, vil dens Administration blive en meget dyr Historie. Det er det ærede Medlem selv, der har sammenstillet de to Foreninger, men han har kun opnaaet at bevise, at Arbejdsmændenes Administration er billig, og Nationalforeningens er dyr.

Det ærede Medlem sagde ogsaa i Gaar Aftes, at det var saaledes, at naar en Typograf eller Skomager kom herind som socialdemokratisk Rigsdagsmand, blev han samtidig eller i alt Fald kort efter Forretningsfører eller Redaktør. Det ærede Medlem maa jo vide, at det er ikke saaledes. Jeg tror ikke, det er sket en eneste Gang, at en Skomager eller Typograf eller

anden Haandværker er bleven valgt herind og bagefter er bleven gjort til Redaktør eller Forretningsfører. Det er altsaa en Usandhed, som det ærede Medlem har gjort sig skyldig i. Det forholder sig jo saaledes, at alle de Medlemmer, som ere Forretningsførere eller Redaktører ved Socialdemokratiet, har gjort Tjeneste som saadanne i lang Tid, forinden de bleve valgte herind, og det er først, efter at de have gjort Tjeneste i lang Tid, at deres Meningsfæller have fundet dem værdige til at indtage en Stilling som Rigsdagsmand. Det ærede Medlem lod til at have meget imod Redaktører. Det var dog vel ikke Redaktører i al Almindelighed, men særlig socialdemokratiske Redaktører, og man fik det Indtryk, at han var vred paa dem eller i alt Fald havde noget imod dem, fordi de fik saa store Lønninger. Er det Anledningen til det ærede Medlems Vrede, bør han hellere vende den imod de andre Partiers Redaktører; thi vil han sammenligne Lønningerne, vil det vise sig, at de andre Partiers Redaktører ere betydelig højere lønede end de socialdemokratiske. Hvis det ærede Medlem vil forespørge oppe i den By, hvor jeg har den Ære at være Redaktør nu for Tiden — og han er vel kendt med nogle af Redaktørerne deroppe, maaske med dem alle, det ærede Medlem har jo tilhørt saa mange Partier i sin Tid — vil han kunne faa at vide, at hvis man lægger de tre andre Redaktørers Gage sammen — der er i alt 4 Redaktører i Aalborg — og tager Gennemsnittet af deres Løn, vil hver af de 3 andre mindst have dobbelt saa meget som jeg. Det er derfor ikke noget at blive vred over, at vor Lønning er saa stor. Jeg maa gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at jeg har været Redaktør i mange Aar af et socialdemokratisk Blad, jeg har været Redaktør siden sidst i 80'erne, og hvis det kan være det ærede Medlem til nogen Trøst, kan jeg oplyse ham om, at det første Aar, jeg var Redaktør, var min Indtægt 14 Kr. om Ugen alt i alt. Det kunde jeg naturligvis hverken leve eller dø af, og jeg eksisterede kun paa den Maade, at jeg gjorde en hel Del Gæld (Afbrydelse) — som jeg senere har betalt. Men det viser sig altsaa, at det ikke er saa udmærkede Poster, som det ærede Medlem behøver at være særlig misundelig over. Jeg har hørt mange udtale her i Byen, at mange københavnske Arbejdere havde en Fortjeneste af 8 à 10 Kr. om Dagen. Det er nu en Overdrivelse, det have de københavnske Arbejdere ikke, det skulde da